Lietas Nr.C68446021
Lietvedības Nr.CA-1341-22/8
ECLI:LV:RAT:2022:1024.C68446021.14.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2022.gada 24.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Sarmīte Vamža
tiesneses Ilze Ošiņa un Žanete Žimante
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 17.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs/pers. A/ cēla tiesā prasību, vēlāk papildinot, pret atbildētāju /pers. B/, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1., 919., 999., 1415., 1635., 1007., 1084. un 1592.pantu, lūdz atzīt prasītājam īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, reģistrēts ar kadastra numuru /kadastra numurs/, dzēšot tiesības uz minēto īpašumu atbildētājai.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Pamatojoties uz 2021.gada 29.aprīlī noslēgto pirkuma līgumu atbildētājai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, zemesgrāmatā pārreģistrētas no prasītāja dēla /pers. C/ bijušās laulātās /pers. D/.

[1.2] Prasītājs kopš 2000.gada 8.decembra kopā ar sievu /pers. E/ dzīvo un ir deklarējis savu dzīvesvietu /adrese/, kas ir viņu vienīgā mājvieta.

[1.3] No 1974.gada līdz 1994.gadam prasītājs ar sievu un dēlu dzīvoja /adrese/, bet 1999.gadā dzīvoklis pārdots. Savukārt, 1999.gada 2.augustā prasītājs iegādājies dzīvokļa īpašumu /adrese/.

[1.4] Ņemot vērā, ka /pers. D/ un prasītāja dēla ģimenē auga dēls, /pers. D/ pierunāja prasītāju un viņa sievu, pārdot piederošo dzīvokli un iet dzīvot dzīvoklī, kurā prasītājs šobrīd dzīvo, un kuru prasītāja dēls un /pers. D/ ieguva laulības laikā.

Naudas līdzekļus, kurus prasītāja ģimene bija uzkrājusi mūža garumā un ieguva no pārdotā dzīvokļa īpašuma /adrese/, prasītājs iedevis /pers. D/ nekustamā īpašuma iegādei un remontam /adrese/, lai to izremontētu un ģimene varētu tajā dzīvot.

[1.5] Prasītājs kopš 1989.gada, kad /pers. D/ un /pers. C/ uzsāka dzīvot dzīvokļa īpašumā /adrese/, domāja, ka dzīvoklis paliks mazdēlam /pers. I/. Līdz ar to, remontdarbos ieguldījis savus līdzekļus.

[1.6] No sertificēta būveksperta /pers.F/(veikto ieguldījumu) izmaksu aprēķina par veiktajiem tiešajiem ieguldījumiem dzīvokļa īpašumā /adrese/, izriet, ka to kopējā summa ir 15 611,59 EUR. Savukārt, sertificēts vērtētājs /pers. M/ noteicis nekustamā īpašuma tirgus vērtību 44 500 EUR.

[1.7] Kopš 2000.gada 8.augusta prasītājs strīdus īpašumā ne tikai veicis ieguldījumus, bet arī apmaksājis gan komunālos, gan citus nepieciešamos izdevumus, tostarp, nekustamā īpašuma nodokli.

[1.8] Prasītāja ieskatā atbildētāja netaisni iedzīvojusies uz viņa rēķina, atstājot prasītāju bez mājokļa, kaut gan /pers. D/ bija solījusi un apliecinājusi, ka pārreģistrēs strīdus nekustamo īpašumu /pers. A/. /pers. D/ mirusi /miršanas datums/.

Turklāt, pēc prasītāja rīcībā esošās informācijas, atbildētājai nav ienākumu, par kuriem varēja nopirkt nekustamo īpašumu, kam tirgus vērtība ir 44 500 EUR.

[2] Par celto prasību atbildētāja iesniedza paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma pilnībā.

[2.1] 2021.gada 19.aprīlī starp atbildētāju un /pers. D/ noslēgts nekustamā īpašuma /adrese/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, ar kadastra numuru /kadastra numurs/, pirkuma līgums. Kā izriet no pirkuma līguma 1.1.punkta, nekustamais īpašums piederēja /pers. D/ un īpašuma tiesības bija nostiprinātas Rīgas pilsētas zemesgrāmatā.

Atbilstoši 10.punktā norādītajam pārdevējs apliecina un garantē, ka viņš ir vienīgais likumīgais īpašnieks, kam uz minēto nekustamo īpašumu ir īpašuma tiesības, ka nekustamais īpašums nekādā veidā nav apgrūtināts, tam nav nekādu aizliegumu, par nekustamo īpašumu nav nekādu strīdu. Pārdevējs garantē, ka ne ar vienu citu personu, izņemot pircēju, nav vienojies par nekustamā īpašuma atsavināšanu jebkādā veidā vai tā dāvinājumu, nav noslēdzis par nekustamo īpašumu nekādus priekšlīgumus par tā atsavināšanu vai dāvinājumu.

[2.2] Veicot darījuma apliecināšanu, zvērināts notārs pārbaudīja arī dokumentāciju un atbildētājas bankas kontā esošo naudas līdzekļu izcelsmi.

[2.3] Pārdodot piederošo īpašumu /pers. D/ informēja prasītāju un viņa sievu par nodomu nekustamo īpašumu atsavināt.

[2.4] Attiecībā par prasītāja norādīto, ka īpašums pieder viņam ar ģimeni, atbildētāja vērš uzmanību uz Civillikuma 994.pantu, kas nosaka, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā. Tāpat, pamatojoties uz prasītāja iesniegumiem, neviena krimināllieta pret atbildētāju nav ierosināta.

[2.5] 2008.gadā /pers. A/ jau tiesājās ar /pers. D/, un ir stājies spēkā tiesas spriedums, kurā noteikta /pers. D/ nostāja attiecībā par dzīvokļa /adrese/, pārdošanu un dzīvokļa /adrese/, īpašuma tiesību nostiprināšanu uz prasītāja vārda.

[2.6] Prasības pieteikumā apgalvots, ka visi prasītāja līdzekļi ieguldīti /pers. D/ īpašumos, bet starp /pers. D/ un viņas vīru bija noslēgts laulības līgums.

[3] Prasītājs iesniedza iebildumus un atsauksmi, kurā norāda, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka /pers. D/ vēlējusies, lai prasītājs un viņa ģimene atbrīvo dzīvokļa īpašumu, kā arī nekad nav lūgusi veikt šādas darbības.

Tieši pretēji, /pers. D/ sniegusi visiem ziņas, ka pārreģistrēs dzīvokļa īpašumu /adrese/, uz prasītāja vārda. Līdz ar to, atbilstoši Civillikumā

iekļautajām tiesību normām izteikusi gribu godprātīgi novērst formalitātes, lai prasītājam noformētu dzīvokļa īpašumu.

Prasītājs uzskata, ka atbildētāja ir veikusi, iespējami, krāpnieciskas darbības, jo nekad nav redzējis /pers. B/, ne arī pazinis, kā arī prasītāja sieva nekad viņu nav redzējusi.

Atbildētājas iesniegtais Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedums uz kuru viņa atsaukusies paskaidrojumos neattiecas uz prasītāja celto īpašuma prasību, jo tajā skatīts naudas prasījums, un ar to netika nodibināti apstākļi, kas būtu attiecināmi uz konkrēto lietu.

[4] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 17.novembra spriedumu tiesa nosprieda noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Pirmās instances tiesas spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Tiesa secināja, ka no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma noraksta izriet, ka atbildētājas īpašuma tiesības uz strīdus dzīvokļa īpašumu /adrese/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/, kadastra numurs /kadastra numurs/, nostiprinātas 2021.gada 29.aprīlī pamatojoties uz 2021.gada 19.aprīļa pirkuma līgumu, kas noslēgts starp /pers. D/, kā pārdevēju un atbildētāju /pers. B/, kā pircēju.

Lietu tiesības atbilstoši Civillikuma 927.pantam ir absolūtas tiesības un tās ir spēkā pret jebkuru trešo personu, tāpēc to pastāvēšanai un saturam jābūt darītam zināmam trešajām personām. Par lietu tiesību publicitātes līdzekli kalpo zemesgrāmatas. Zemesgrāmatu ierakstu publicitātes princips ir nostiprināts Zemesgrāmatu likuma 1.pantā.

Atbildētājas īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu likumā noteiktajā kārtībā nav nedz apstrīdētas, nedz atceltas.

[4.2] Tiesas ieskatā prasītāja apgalvojumu par /pers. D/ nodomu atsavināt viņam strīdus nekustamo īpašumu apgāž Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 18.marta spriedumā Nr./numurs/ konstatētie fakti (/pers. A/ prasība pret /pers. D/ par 79 500,00 EUR piedziņu).

Minētajā spriedumā atspoguļoti /pers. D/ paskaidrojumi: " … ar prasītāju nekad nav bijušas nekādas līgumiskas attiecības, tādēļ prasītājam nav pamats prasīt no atbildētājs zaudējumu atlīdzību līgumattiecību ietvaros. [..] Atbildētājai nav pretenziju, ka viņas laulātā vecāki lieto viņas dzīvokli…".

Savukārt tiesa minētajā spriedumā ir atzinusi: "Tāpat arī netika iegūti pierādījumi, ka prasītājs un atbildētāji vienojušies, ka dzīvokli /adrese/, noformēs uz prasītāja vārda".

Tiesa atzina, ka prasība pamatota ar nepierādītiem un maldinošiem apgalvojumiem.

[4.3] Tiesa secināja, ka lai gan prasības pieteikumā cita starp norādīts uz prasītāja šaubām par 2021.gada 19.aprīļa strīdus īpašuma pirkuma līguma tiesisko dabu un atbildētājas negodprātīgo rīcību, - prasība par minētā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu nav celta.

[4.4] Lai gan prasības pieteikumā ietverta atsauce uz Civillikuma 1415. un 1592.pantu, prasība par 2021.gada 19.aprīļa pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu ar minēto normu nav pamatota. Arī prasības pieteikumā norādīto Civillikuma 919. un 999.pantu priekšnosacījumi prasības apmierināšanai lietā nav konstatēti.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnībā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[5.1] Pirmās instances tiesa ierobežojusi prasītāja tiesības, kas noteiktas Civilprocesa likuma 10.panta otrajā daļā. Noklausoties liecinieku viedokli būtu bijis iespējams objektīvi izspriest lietu.

Pārkāpta arī Civilprocesa likuma 8.panta pirmā daļa, jo nav pārbaudīti un vērtēti prasītāja iesniegtie rakstveida pierādījumi, proti, fizisko personu – /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/ un /pers. T/ vēstules, kuras satur būtisku informāciju.

[5.2] Kā prasības noraidīšanas pamatu tiesa norādījusi, ka prasītāja apgalvojumu par /pers. D/ nodomu atsavināt viņam strīdus nekustamo īpašumu apgāž Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 18.marta spriedumā lietā Nr./numurs/ konstatētie fakti.

Apelators uzskata, ka minētais secinājums ir nepamatots, jo konkrētajā spriedumā ir norādīts, ka netika gūti pierādījumi, nevis, ka vispār tādu nav.

[5.3] Pirmās instances tiesā prasītājs bija pieteicis lūgumu par pierādījumu izprasīšanu no atbildētājas par pirkuma maksas nomaksu un izprasīt /pers. D/ konta izrakstus, no kuriem būtu redzams, kur palikusi atbildētājas ieskaitītā nauda, kas ļautu secināt par veiktā pirkuma tiesiskumu. Spriedumā tikai norādīts uz veiktajiem ieguldījumu tos nevērtējot.

Tāpat pirmās instances tiesa nav vērtējusi iesniegtos zemesgrāmatu nodalījumus un darba apliecinošos dokumentus.

[5.4] Apelatora ieskatā ceļot īpašuma prasību, nav nepieciešams atcelt pirkuma līgumu, ko noslēdza /pers. B/, jo nekustamā īpašuma atsavinātājs, kaut arī miris, apsolījis nostiprināt īpašuma tiesības uz prasītāja vārda.

Īpašuma tiesību nostiprināšana zemesgrāmatā dod iespēju rīkoties ar īpašumu pilnībā, arī attiecībā pret trešajām personām Civillikuma 1081.panta izpratnē, bet tas neliedz atprasīt īpašumu no trešajām personām tā patiesajam īpašniekam, priekšroku dodot vecākam, uz tiesiska pamata balstītam valdījumam, atbilstoši Civillikuma 919.pantam.

[5.5] Atbildētājai bija zināms, ka dzīvokļa īpašumā dzīvo mirušās /pers. D/ bijušā vīra vecāki, kā arī paskaidrots, ka īpašums pieder prasītājam, kurš to valda. Tāpat dzīvokļa īpašums pieder prasītājam, jo vairākos kopīgos ģimenes īpašumos ieguldīti lieli viņa naudas līdzekļi.

[6] /pers. B/ iesniegusi paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka prasība ir nepamatota.

[6.1] Atbilstoši Civillikuma 927.pantam /pers. D/, kā īpašuma īpašniecei bija visas tiesības rīkoties ar sev piederošo īpašumu kā viņa vēlas.

[6.2] Prasītājs ir ignorējis /pers. D/ un atbildētājas lūgumus atbrīvot nekustamo īpašumu. Tādējādi rīkojoties ļaunprātīgi pārkāpjot Civillikuma 1.pantā noteikto.

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā iesniegts prasības pieteikums par /pers. A/ un /pers. E/ izlikšanu no dzīvokļa.

[6.3] 2009.gada 11.janvāra /pers. D/ testaments, kas 2019.gada 18.oktobrī izmainīts apstiprina, ka /pers. D/ negribēja nekustamo īpašumu atstāt prasītāja īpašumā.

[7] /pers. A/ iesniedzis paskaidrojumus, kuros norāda, ka dokumentus saistībā ar nekustamā īpašuma /adrese/, pārdošanu nodevis izvērtēšanai Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijai.

2022.gada 11.aprīlī saņēmis Speciālistu komisijas atzinumu Nr./numurs/, no kura izriet, ka uz pirkuma līguma, ar kuru atsavināts dzīvokļa īpašums /adrese/, parakstu nav izpildījusi /pers. D/, proti, paraksti uz dzīvokļa īpašuma atsavināšanas līguma ir viltoti.

Minētais apstāklis izskaidro pēkšņo /pers. B/ parādīšanos, par kuru neviens no /pers. D/ radiniekiem nebija dzirdējis. Vienlaikus izskaidro arī to, kāpēc daļa /pers. D/ īpašumu pēc viņas nāves nonāca /pers. V/ un /pers. B/ rīcībā.

Prasītājs ir vērsies Valsts policijā ar iesniegumu par iespējamu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu no atbildētājas puses, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā.

[8] /pers. B/ iesniegusi papildus paskaidrojumus, kuros attiecībā par Speciālistu atzinumu Nr./numurs/norāda, ka speciālistiem iesniegtas dokumentu kopijas. Turklāt, iesniegti nepareizi dokumenti, proti, diviem dažādiem nostiprinājuma lūgumiem pievienota viena un tā pati pēdējā lapaspuse. Nostiprinājuma lūgumi vispār nav saistāmi ar konkrēto darījumu.

Speciālistu atzinumu parakstījis /pers. Z/ un /pers. K/, kas tiesu ekspertu reģistrā nav reģistrēti ne kā valsts tiesu eksperti, ne privātie tiesu eksperti, līdz ar ko minēto atzinumu nevar atzīt kā pierādījumu Civilprocesa likuma izpratnē. Civilprocesa likuma 121.panta otrā daļa nosaka, ka ekspertīzi izdara Tiesu ekspertu likumā noteiktās personas.

Prasītāja mazdēls /pers. I/ iesniedza prasības pieteikumu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, bet vēlāk lūdza izbeigt ierosināto civillietu Nr./numurs/, par ko spēkā stājies tiesas nolēmums.

[9] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, apelācijas sūdzība nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā 2022.gada 24.oktobrī, par ko lietas dalībniekiem paziņots.

Motīvu daļa

[10] Izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus, pušu iesniegtos paskaidrojumus pēc apelācijas sūdzības, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība noraidāma.

[11] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto. Prasītāja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nedod pamatu pārskatīt pirmās instances tiesas sprieduma motīvus un prasību apmierināt.

[12] Lietā noskaidrots, ka atbildētājai /pers. B/, pamatojoties uz 2021.gada 19.aprīlī starp atbildētāju un /pers. D/ noslēgto pirkuma līgumu, pieder nekustamais īpašums /adrese/, kadastra numuru /kadastra numurs/.

2021.gada 29.aprīlī atbildētājas īpašuma tiesības nostiprinātas Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/.

[13] Satversmes 105.pants aizsargā personas tiesības uz īpašumu. Valsts pienākums ir likumdošanas ceļā noteikt tiesisku ietvaru personu rīcībai ar tai piederošo īpašumu, kas no vienas puses aizsargā tiesības uz īpašumu, bet no otras puses padara informāciju par nekustamā īpašuma publiski pieejamu, lai nodrošinātu citu personu tiesību aizsardzību.

[14] Prasītājs uzskata, ka ir aizskartas viņa tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, jo atbildētāja negodprātīgi īpašumu pārrakstījusi uz sevi, pretēji labas ticības principam.

[15] Civillikuma 994.panta pirmā daļa nosaka, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatās. Šajā tiesību normā definētais princips, atspoguļo īpašuma kā lietu tiesību būtību, kura uzliek par pienākumu jebkurai trešai personai respektēt to, jo tikai ar īpašuma tiesību ierakstīšanu zemesgrāmatā, tas top zināms trešām personām.

[16] Zemesgrāmatu likuma 1.pants nosaka, ka zemesgrāmatās ieraksta nekustamus īpašumus un nostiprina ar tiem saistītās tiesības. Zemesgrāmatas ir visiem pieejamas, un to ierakstiem ir publiska ticamība. Savukārt Civillikuma 993.panta otrā daļa noteic, ka zemesgrāmatās jāieraksta ne vien katrs nekustamā īpašuma atsavinājums, bet arī vispār katra īpašnieka maiņa.

No minētajām tiesību normām izriet zemesgrāmatu publiskās ticamības princips, kas ir vērsts uz trešo personu aizsardzību, piemēram, personai, iegādājoties nekustamu īpašumu vai arī pieņemot nekustamu īpašumu kā ķīlu, jābūt pārliecinātai par iegūto tiesību patiesumu, stabilitāti, neapstrīdamību un prioritāri.

[16.1] No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/redzams, ka uz 2021.gada 19.aprīļa pirkuma līguma noslēgšanas brīdi nekādi apgrūtinājumi un aizliegumi darījuma veikšanai nebija reģistrēti zemesgrāmatā, kā arī nebija norādītas prasītāja tiesības uz strīdus dzīvokļa īpašumu.

[17] Atbilstoši Civillikuma 910.pantam labticīgs valdītājs ir tas, kas pārliecināts, ka nevienam citam nav vairāk tiesību valdīt lietu, kā viņam, bet ļaunticīgs – tas, kas zina, ka viņam nav tiesības lietu valdīt vai ka kādam citam šajā ziņā ir lielākas tiesības nekā viņam.

Jautājums par labticīga ieguvēja aizsardzību un noslēgto darījumu spēkā esamību analizēts Senāta spriedumos: 2010.gada 7.aprīļa spriedumā (*lieta Nr.SKC-74/2010);* 2010.gada 10.marta spriedumā *(lieta Nr.SKC-52/2010);* 2010.gada 21.aprīļa spriedumā *(lieta Nr.SKC-105/2010);* 2010.gada 12.maija spriedumā *(lieta Nr.SKC-11/2010);* 2011.gada 11.maija spriedumā *(lieta Nr.SKC-189/2011);* 2011.gada 23.novembra spriedumā *(lieta Nr.SKC-412/2011*).

Tādējādi, apstrīdot personas īpašuma tiesības, juridiska nozīme ir apstāklim, vai persona, no kuras tiek atprasīts īpašums, to ir ieguvusi kā labticīgs vai ļaunticīgs ieguvējs. Gadījumā, ja īpašnieks ir labticīgs ieguvējs, tad attiecībā uz viņu ir piemērojams labticīga ieguvēja aizsardzības princips (*Senāta 2009.gada 28.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-2, 12.punkts*).

[17.1] Tā kā ar lietas materiāliem ir konstatēts, ka pirkuma līguma noslēgšanas brīdī uz strīdus dzīvokļa īpašumu nebija reģistrēti atsavināšanas aizliegumi vai citi apgrūtinājumi, atbildētājai bija tiesības paļauties uz zemesgrāmatu ierakstu ticamību un atbildētāja ir atzīstama par labticīgu strīdus dzīvokļa īpašuma ieguvēju.

[18] Prasītājs, atsaucoties uz Civillikuma 999.pantu, lūdzis atzīt viņam īpašuma tiesības sakarā ar valdījuma ieilgumu uz strīdus dzīvokli.

[18.1] Saskaņā ar Civillikuma 1006.pantu valdījumam, lai tas dotu tiesības iegūt kādu lietu ar ieilgumu, jābalstās uz tāda tiesiska pamata, kas jau pats par sevi varētu piešķirt īpašuma tiesību, bet kam attiecīgā gadījumā sevišķa šķēršļa dēļ īpašuma iegūšana tūliņ nav sekojusi.

[18.2] Prasītāja atsaucei uz /pers. D/ mutiskiem solījumiem pārreģistrēt dzīvokli uz prasītāja vārda, nav nekādas juridiskas nozīmes lietā.

Ar spēkā stājušos Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 18.marta spriedumu lietā Nr./numurs/ /pers. A/ prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējumu Ls 79 500 piedziņu, konstatēts, ka lietā nav iegūti pierādījumi atbildētāju prettiesiskai rīcībai un vainai, nedz arī kāds cits atbildības pamats. No /pers. D/ paskaidrojumiem izriet, ka viņai ar prasītāju nekad nav bijušas līgumiskas attiecības, tādēļ prasītājam nav pamats prasīt no atbildētājas zaudējumu atlīdzību līgumattiecību ietvaros. [..] Ar prasītājam piederošā dzīvokļa pārdošanu viņai nav nekādas saistības.[..] Atbildētājai nav pretenziju, ka viņas laulātā vecāki lieto viņas dzīvokli un viņa nav veikusi darbības, kas liecinātu par to, ka viņa vēlas prasītāja ģimeni izlikt no dzīvokļa, un, pat, ja viņa to darītu likumā noteiktā kārtībā, šāda viņas rīcība nebūtu uzskatāma par prettiesisku. Tiesas sēdē /pers. D/ papildus rakstveidā iesniegtiem paskaidrojumiem paskaidrojusi, ka starp viņu un prasītāju nekādu vienošanos, ne mutisku, ne rakstisku, nav bijis.

Tātad no minētā sprieduma secināms, ka /pers. D/ devusi piekrišanu prasītājam strīdus dzīvokļa lietošanai nevis iegūšanai īpašumā.

Prasītājs apelācijas sūdzībā vērsis tiesas uzmanību uz liecinieku rakstītām vēstulēm un lūdzis nopratināt lieciniekus, lai pierādītu prasītāja ģimenes veiktos ieguldījumus strīdus dzīvoklī, kā arī apstākļus, kādēļ prasītājs kopš 2000.gada 8.decembra dzīvo un ir deklarējis savu dzīvesvietu strīdus dzīvoklī.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā prasītāja vienpusējs apgalvojums, kas balstīts uz liecinieku liecībām, nav tiesisks darījums, lai dotu tiesību iegūt strīdus dzīvokli ar īpašuma ieilgumu.

/pers. D/ paskaidrojumi civillietā Nr./numurs/ nedeva pamatu prasītājam paļauties uz to, ka strīdus dzīvoklis pāries prasītāja īpašumā.

Lietā ir atzīstama vienīgi paša prasītāja neattaisnojama bezdarbība /pers. D/ dzīves laikā, vairāk nekā 20 gadu garumā, neveicot nekādas likumā paredzētas darbības sava tiesiskā stāvokļa uz strīdus dzīvokli nostiprināšanai zemesgrāmatā.

Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka prasītājam būtu bijuši kādi pamatoti šķēršļi savlaicīgi nostiprināt savu tiesisko stāvokli uz strīdus dzīvokli zemesgrāmatā.

Fakts, ka kādai personai ir atļauts lietot dzīvojamo telpu un viņa arī faktiski dzīvojusi šajā dzīvojamā telpā, nerada pamatu īpašuma tiesību iegūšanai

uz dzīvojamo telpu.

[19] Prasītāja paskaidrojumos norādītie strīdus dzīvokļa apsaimniekošanas un pakalpojumu maksājumi atzīstami par telpas lietošanas maksājumiem, jo svešas lietas bezmaksas lietošanu likums neparedz.

Pat pieņemot, ka prasītājs maksājumus par strīdus dzīvokli ir veicis regulāri un pilnā apmērā, šo maksājumu veikšana nav pamats, lai atzītu prasītāja īpašuma tiesības uz strīdus dzīvokli.

Prasītāja norādītie strīdus dzīvoklī veiktie remonta ieguldījumi nav izskatāmā strīda priekšmets, jo prasība par šo izdevumu kompensēšanu nav celta.

[20] Ņemot vērā, ka nav konstatējams īpašuma valdījuma tiesiskais pamats, kas ir viens no īpašuma iegūšanas ar ieilgumu nepieciešamajiem nosacījumiem, tad nav tiesiska pamata prasības apmierināšanai par īpašuma tiesību atzīšanu uz strīdus nekustamo īpašumu.

[21] Pārējos prasītāja argumentus tiesas kolēģija neanalizē, jo tie neietekmē lietu pēc būtības.

[22] Pirmās instances tiesa lietā iesniegtos pierādījumus novērtēja objektīvi, tiesas secinājumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senātā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un veicot drošības naudas 300 EUR apmērā samaksu.

Drošības naudas samaksa veicama kontā ar šādiem rekvizītiem:

Saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa

Reģ. Nr.: 90000068892

Saņēmēja banka: Valsts kase

Konta Nr.LV83TREL8280010000000

Iemaksas mērķis: dati personas vai lietas identificēšanai.

Sprieduma sastādīšanas datums ir 2022.gada 24.oktobris.

Tiesnese referente	Sarmīte Vamža
Tiesnese	Ilze Ošiņa
Tiesnese	Žanete Žimante